

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΣΥΜΦΥΛΩΣΗ

Ο ἅγιος ἱερέας τῶν Ἀθηνῶν Παπα-Νικόλας Πλανᾶς (1932), βαθύς γνώστης τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ ἔμπειρος ἀνατόμος τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ἔδωσε κάποτε τὴν ἀκόλουθη **θεραπευτικὴ ἀγωγή** σὲ μία πνευματικὴ του θυγατέρα, γιὰ νὰ τὴν βοηθήσει νὰ καταλάβει, **πῶς πρέπει νὰ συγχωροῦμε** αὐτοὺς πού μᾶς ἀδικοῦν.

Ἐξομολογεῖται ἡ ἴδια τὴν ἐμπειρία της:

«Κάποτε εἶχα συκοφαντηθῆ ἀπὸ κάποιους συγγενεῖς μου. Δέν ἀνταλλάξαμε ὅμως κουβέντες οὔτε ὕβρεις. Ὅταν ἐγκατασταθήκαμε καὶ οἱ δύο οἰκογένειες στὴν Ἀθήνα, εἶχαμε ἀπλῶς ἓνα «γειά».

Ὅταν ἐξομολογήθηκα στὸν Παπποῦ τὴν ὑπόθεση, τοῦ εἶπα ὅτι δέν δέλω ἀνταλλαγὴ ἐπισκέψεων. 'Καλὰ εἶναι', τοῦ λέω, 'ἀφοῦ χαιρετιόμαστε'. Ἐξ ἄλλου, ἐκείνη ἦταν κοσμική, ἐνῶ ἐγὼ κοντὰ στὸν Παπποῦ ἄλλη ζωὴ. Ἔτσι ἔλεγα, καὶ τό πιστεῦνα ὅτι δέν ἔχω τίποτα μαζί της.

Τότε ὅμως, τὸν ἀκούω ξαφνικά νὰ μοῦ λέει: 'Ὅχι, παιδί μου! Αὐτό δέν εἶναι ἀρκετό. Δέν τό καταλαβαίνεις ὅτι τό πάθος μέσα σου ἀκόμη ζεῖ; Γι' αὐτό εἶναι ἀνάγκη νὰ πᾶς στό σπίτι της, νὰ φᾶς στό τραπέζι της καὶ νὰ κοιμηθῆς μιά μέρα στό σπίτι της'.

Μοῦ ἦρθε κεραυνός! Πιό εὔκολα δά ἔπινα τό πιό πικρό φάρμακο, παρά νὰ κάνω αὐτό πού μοῦ εἶπε! Τότε μέ δέος κατάλαβα, πόσο πάθος φύλιαζε μέσα μου! Ἔλα, ὅμως, πού ἔπρεπε νὰ κάνω ὑπακοή!

Μέ γόνατα πού ἔτρεμαν πῆγα στό σπίτι της. Εὐτυχῶς ἡ εὐχή τοῦ Παπποῦ τοὺς φώτισε καὶ μέ ὑποδέχθηκαν καλά, τόσο αὐτὴ ὅσο καὶ ὁ σύζυγος καὶ ἡ μητέρα της. Στό τραπέζι, τό μεσημέρι, ἔλεγα μέσα μου: 'Διαβολικὴ τριάς!', ἐννοώντας φυσικά τό ἀνδρόγυνο καὶ τὴν μητέρα της. Δέν περιγράφεται ὁ ψυχικός ἀγώνας ἐκείνης τῆς ἡμέρας! Τό μεσημέρι κοιμηθήκαμε στό ἴδιο δωμάτιο μέ τὴν συγγενῆ μου. Μόλις κοιμήθηκα, εἶδα τὸν σατανᾶ δίπλα μου νὰ μοῦ λέει: 'Ἐδῶ ἦρδες, μωρή, νὰ κοιμηθῆς; Ἄντε νὰ χαιδεῖς! Ξύπνησα συντετριμμένη καὶ τῆς λέω: 'Εἶδα ἓνα κακό ὄνειρο'. Μοῦ λέει κι αὐτὴ: 'Κι ἐγὼ εἶδα ἓνα πολύ κακό ὄνειρο'. Οὔτε τῆς εἶπα τί εἶδα, οὔτε τὴν ρώτησα τί εἶδε αὐτὴ. Ἐλεπε ἀκόμα ἡ οἰκειότητα.

Ἀπὸ τότε ὅμως ἐπανήλθαμε στὴν προηγούμενη σειρά τῆς ἀδελφосύνης καὶ ξαναγίναμε - σὺν Θεῷ - πολὺ ἀγαπημένες!...

Ὁ ἅγιος ποιμένας Παπα-Νικόλας

Πόσο αγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμο;

Γέ ανγειρόμενο ναό μεγάλης πόλεως, δούλευε ἕνας καλός τεχνίτης. Ἔνα δειλινό ἐργαζόταν στήν ἐξωτερική πλευρά τοῦ τρούλλου ἐνῶ στεκόταν στήν σκαλωσιά. Ἐκεῖ πάνω, λοιπόν τόν κυρίευσαν σκέψεις ἀπελπισίας. Ἀπό μέρες ἦταν πολύ στενοχωρημένος ἀπό τά ποικίλα προβλήματα πού ἀντιμετώπιζε. Ἀλλά τώρα, εἶχε φθάσει στήν ἀπόγνωση. Καί ἀποφάσισε νά βάλει τέλος στήν ζωή του, πέφτοντας ἀπό τήν σκαλωσιά. Ἐκείνη ἀκριβῶς τήν στιγμή, ἀκούει μιὰ βροντώδη φωνή:

-Οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον (Ἰωάν. 3,16).

Ὁ τεχνίτης τά ἔχασε. Γύρω ἀπό τήν ἐκκλησία δέν ὑπῆρχε ψυχή. Πρὶν προλάβει νά σκεφθῆ κάτι, ἀκούει τά ἴδια λόγια γιά δεύτερη φορά. Καί ἀμέσως μετά, ἐπαναλαμβάνονται γιά τρίτη φορά. Ζαλισμένος κάθισε στήν σκαλωσιά, καί κοίταξε στόν οὐρανό. Καί εἶπε:

-Ἄν τόσο ὁ Θεός μέ ἀγαπάει, θά μέ

βοηθήσει ὅπωςδήποτε. Καί ἄρα δέν ὑπάρχει λόγος νά θέσω τέραμα στήν ζωή μου.

Μέ αὐτά στό μυαλό του, κατέβηκε ἀπό τήν σκαλωσιά καί πῆγε στό σπῆτι του. Ἀλήθεια: Τί θαῦμα! Τά σωτήρια αὐτά λόγια τά ἄκουσε τήν ὥρα πού τά χρειαζόταν. Ἀλλά τοῦ ἔμεινε ἡ ἀπορία: Ποίος τά βροντοφώναξε ἐκείνη τήν ὥρα; Ἔψαξε, ρώτησε καί βρῆκε τόν ἱερέα πού ἦταν ὑπεύθυνος γιά τό ἔργο. Ἐκείνος, ἀφοῦ τόν ἄκουσε, εἶπε:

-Ἐγώ ἤμουν μέσα στόν ναό καί δοκίμαζα τήν ἀκουστική του. Θά μπορούσα νά ἔλεγα κάτι ἄλλο! Ὅμως, θέλημα τοῦ Θεοῦ ἦταν. Μέ φώτισε καί εἶπα αὐτά πού εἶχες ἀπόλυτη ἀνάγκη. Γιατί ὁ Θεός ὅλα τά παρακολουθεῖ μέ στοργή.

* * *

Λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος:

-Ὁ Θεός ὁ ἀθάνατος, ὁ ἀναρχος, ὁ πατοδύναμος ἀγάπησε τοὺς γεμάτους ἀπό μύρια ἀμαρτήματα, τοὺς ἀχαρίστους ἀνθρώπους. Ἀπό πού ἀγάπησε τόσο ὁ Θεός τοὺς ἀνθρώπους ὅλους (=τόν κόσμο); Μόνο ἐξ αἰτίας τῆς ἀγαθότητος Του, τῆς καλωσύνης Του.

Ἄς ντραποῦμε τήν ἀγάπη Του, τήν ὑπερβολή τῆς φιλανθρωπίας Του. Γιά τό ἔργο τῆς σωτηρίας μας ἔδωκε τόν Μονογενῆ Του Υἱό. Ἐμεῖς ἂν δοῦμε ἄνθρωπο ἀπλό νά κινδυνεύει γιά χάρη μας καί νά θυσιάζεται γιά μᾶς, τόν θεωροῦμε πρώτο

← Πλανᾶς δίδαξε τήν θυγατέρα του καί διδάσκει καί ἐμᾶς:

- Μὴ βιάζεσαι νά καθησυχᾶσαι τόν ἑαυτό σου ὅτι «δέν ἔχεις τίποτε» μέ κάποιον, πού σέ πρόσβαλε!
- Ψάξε μέ εἰλικρίνεια μέσα σου καί παραδέξου ὅτι - τηρώντας τυπικές ἀποστάσεις - δέν βαδίζεις σωστά!
- Ἀνάλυσε βαδύτερα καί κατανόησε ὅτι δέν τόν ἔχεις συγχωρήσει ὅσο νομίζεις. Πάρε ἀπόφαση νά κάνεις σταδιακά τίς

δυσίες, πού θά σέ φέρουν πιό κοντά στόν ἄνθρωπο, πού σέ ἀδίκησε.

- Παραδέξου μέ παλληκαριά τό δικό σου μερτικό τῆς εὐθύνης καί «φώναξέ το» στήν προσευχή σου: «Κύριε, τήν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω...»!

Μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις θά ἐλκύσεις τήν Εἰρηνοποιό Χάρη τοῦ Θεοῦ, πού μπορεῖ νά... σπάσει καί τίς πιό «πέτρινες» καρδιές!

Ἀρχιμ. Β. Α.

Δέν μπορῶ... δέν θέλω...

Πῆγαν ἄνθρωποι στόν ἅγιο Ἀντώνιο καί τοῦ ζήτησαν πνευματική συμβουλή, λόγο οἰκοδομῆς.

-Πές μας κάτι γιά τό πῶς θά σωθοῦμε.

Τούς λέει ὁ Γέροντας:

-Δέν ἔχετε Εὐαγγέλιο; Δέν τό διαβάζετε; Νά τό διαβάσετε. Τά λέει ὅλα. Θά τά βρῆτε ὅλα ἐκεῖ μέσα.

-Θέλουμε νά ἀκούσουμε καί ἀπό σένα κάτι.

Τούς ἀπαντᾷ:

-Λέει ὁ Χριστός στό Εὐαγγέλιο: Ἐάν κάποιος σέ ραπίσει (μπατσίσει) στό ἕνα μάγουλο νά τοῦ στρέψεις καί τό ἄλλο! Κόκκαλο... Τοῦ ἀπαντοῦν:

-Δέν μποροῦμε νά τό κάνουμε αὐτό.

Τούς λέει ὁ Γέροντας:

-Ἄν δέν μπορεῖτε νά στρέψετε τό ἄλλο μάγουλο τουλάχιστον ὑπομείνατε τήν μία φορά.

-Οὔτε καί αὐτό μποροῦμε νά τό κάνουμε.

Τότε τοῦς λέει ὁ Γέροντας:

-Τουλάχιστον μὴν ἀνταποδώσετε τήν καρπαζιά πού φάγατε.

-Οὔτε καί αὐτό μποροῦμε νά τό κάνουμε (τοῦ ἀπάντησαν).

Ὁ ἅγιος Ἀντώνιος φώναξε τότε στόν

μαθητή του:

-Βράσε, παιδί μου, λίγο ρυζάκι!

-Τί τό θέλεις τό ρυζάκι πάτερ; Τόν ρώτησαν ἐκεῖνοι.

Τούς ἀπαντᾷ:

-Ἐάν τό ἕνα δέν τό θέλετε καί τό ἄλλο δέν τό μπορεῖτε, εἷσατε ἄρρωστοι. Χρειάζεσθε ρυζάκι. Λίγη σούπα!

-Τί θέλεις νά μᾶς εἰπεῖς, πάτερ;

-Εὐχές ἔχετε ἀνάγκη. «Διάβασμα θέλετε»!

* * *

Ἡ συνηθισμένη ἔνσταση στά συγκεκριμένα λόγια τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅτι δέν μποροῦμε νά τό κάνουμε. Κατέβαζε τόν πήχυ ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ὅλο καί πιό κάτω... Δέν ὑπάρχει πιό κάτω, ρέ παιδιά... Σ' αὐτήν τήν ἔνσταση «δέν μποροῦμε νά τό κάνουμε» ἀρχίζουμε μέ τήν προσευχή «Κύριε δός μου δύναμη **νά συγχωρῶ**». Προηγουμένως ὀφείλω νά ἔχω πιστέψει ὅτι ὁ Χριστός καλά ἔκανε καί συγχώρησε αὐτοῦς πού τόν μισοῦσαν καί ἄρα πρέπει νά τοῦ μοιάσω. Ἀξίζει τόν κόπο νά ἀποκτήσουμε αὐτό τό χάρισμα. Εἶναι χάρισμα ἢ μήπως δέν εἶναι; Ἄς ἀγωνισθοῦμε νά τό ἀποκτήσουμε!

Ἐάν θέλουμε νά ἔχουμε ἐλπίδα σωτηρίας, ὀφείλουμε νά κάνουμε αὐτό πού μᾶς λέει ὁ Χριστός. Ἄν αὐτό ἦ ἀνθρώπινη λογική τό θεωρεῖ ἐξωφρενικό, καί μόνοι μας δέν τό μποροῦμε, χρειαζόμαστε πολλή προσευχή: Δός μου δύναμη νά συγχωρῶ. Καί διάβασμα ἀπό παπᾶ. Μόνος μου δέν μπορῶ νά συγχωρῶ. Διάβασέ με παπᾶ

← φίλο καί εὐεργέτη. Καί τόν ἔχομε πάνω ἀπό ὅλους καί ἀπό ὅλα, λόγω τῆς εὐγνωμοσύνης μας πρὸς αὐτόν. Τόν Χριστό, πού ἔχυσε τό αἷμα Του γιά μᾶς, πόσο πρέπει νά τόν ἀγαπᾶμε καί νά τοῦ χρωστᾶμε παντοτεινή εὐγνωμοσύνη; Πόσο;

Λοιπόν, ἄς τό κάνουμε μέλημα καί φροντίδα μας: νά βλέπουμε, νά ἀκοῦμε καί μέ ὅλες τίς δυνάμεις μας νά συλλαμβάνουμε ὅλα αὐτά πού κάνει γιά τήν σωτηρία μας. Αὐτό θά τό ἐπιτύχομε:

- Μέ τήν μελέτη τοῦ Εὐαγγελίου γιά νά καταλάβουμε τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ καί τίς σωτήριες ἐντολές-ὀδηγίες Του.
- Μέ τήν προσευχή καί τήν νηστεία γιά νά ἐφαρμόσουμε τήν ἐντολές Του στή ζωή μας.
- Καί πάνω ἀπό ὅλα, μέ τή χάρι τῶν ἁγίων Μυστηρίων Του πού ἀγιάζει τίς ψυχές καί τά σώματά μας.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Αγίου Αύγουστίνου

Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Όταν οί γυναίκες έφτασαν στό μνήμα τό εύρηκαν κενό. Χωρίς τό σώμα του Ίησου. Όταν άκουσαν τό μήνυμα του άγγελου ότι ο Χριστός άναστήθηκε, έτρεξαν άμέσως και τό άνάγγειλαν στους άποστόλους. Ποιά ήταν όμως ή αντίδρασή τους; «Έφάνη ώσει λήρος τά ρήματα αυτών». Άνοησίες έθεώρησαν τά λόγια τους! Και τίς ίδιες τρελλές!

Ώ, πόσο ταλαίπωρη και δυστυχημένη είναι ή άνθρωπότητα!

Όταν ή Εύα διηγήθηκε στον Άδάμ, τί της είπε ο όφισ (ο διάβολος) τήν επίστευσε άμέσως.

Μία γυναίκα είπε ψέμα και έγινε πιστευτή, μέ άποτέλεσμα όλη ή άνθρωπότητα νά κληρονομήσει τόν θάνατο.

Κάποιες άλλες γυναίκες, όταν τούς είπαν τήν αλήθεια, για νά κληρονομήσωμε τήν ζωή, δέν τίς είπίστευσαν.

Σας έρωτώ:

- άν δέν πρέπει νά έχωμε έμπιστοσύνη

μου, νά μου δώσει ο Θεός δύναμη!

Λέει ο Χριστός: Άν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, τί σπουδαίο έκάματε για τόν Θεό; Και οί άμαρτωλοί εκείνους που τούς αγαπούν, και αυτοί τούς αγαπούν! Κι άν κάνετε καλό σ' αυτούς που σας κάνουν καλό, τί περιμένετε από τό Θεό; Και οί άμαρτωλοί τό ίδιο κάνουν. Σεις νά αγαπάτε τούς έχθρούς σας, νά κάνετε τό καλό και νά δανείζετε, χωρίς νά περιμένετε νά πάρете πίσω τίποτε. Και έτσι, ο Θεός, που είναι καλός άκόμα και μέ τούς άχάριστους και τούς κακούς, θά σας ανταμείψει μέ τό παραπάνω και θά

στis γυναίκες, τότε γιατί ο Άδάμ επέστευσε στα λόγια της Εύας; μιάς ψεύτρας;

- άν πρέπει νά έχωμε έμπιστοσύνη στις γυναίκες, τότε γιατί οί άπόστολοι δέν τίς άκουσαν;

Γιά κοιτάτε, άδελφοί μου, καλωσύνη και αγαθότητα του Θεού! Μέ τί σοφία και σύνεση τά έχει ρυθμίσει! Έτσι θέλησε ο Κύριός μας Ίησους Χριστός. Τήν άνάστασή Του νά τήν αναγγείλει γυναίκα.

- Έξαιτίας της γυναίκας εξέπεσε τό ανθρώπινο γένος.
- Χάρη στη γυναίκα πάλι άποκαταστάθηκε.
- Γυναίκα Παρθένος έγέννησε τόν Χριστό.
- Γυναίκα διεκήρυξε τήν άνάστασή Του.
- Διά της γυναικός ο θάνατος; και διά της γυναικός ή ζωή.

Μά, οί άπόστολοι τό τραγουδί τους. Δέν τίς είπίστευσαν. Ένώ αυτές τούς έλεγαν τήν αλήθεια, εκείνοι τίς θεωρούσαν τρελλές!

Μετ: Αρχιμ. Α. Μ.

σας έχει παιδιά του. Νά είστε λοιπόν σπλαγχνικοί, όπως σπλαγχνικός είναι και ο Θεός Πατέρας σας.

Αρχιμ. Ιωήλ Ν.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ
Μηνιαίον Περιοδικόν
Ι. Μητροπόλεως Νικοπόλεως
Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος
Υπεύθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουτσιδής*
Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 1984
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011 * Άρ. Φύλλου 338* Έτος ΛΑ΄
Διανέμεται δωρεάν * Εισφορές δεκτές
Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.
Τηλ. 2397 023 313 Άσπροβάλτα Θεσ/νίκης

